

Og her er det så, min anden skuffelse kommer ind. Fru Holmsgaard reagerede ikke på mit ræsonnement over, at Rusland blev tilført midler, som kunne bruges til teknologiudvikling, og når der så igen blev vækst i landet, skulle man altså inden for den samme kvoteudmåling udvikle renere og mere effektive energiteknologier, som samlet set medførte et reduceret udslip af CO₂. Det er jo logikken i det, og det burde vi som minimum kunne blive enige om. Men jeg er sikker på, at vi nu er så langt henne, at disse ting skyldes misforståelser, jeg vil nemlig grundlæggende meget nødig være skuffet over SF og fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg må medgive, at fru Anne Grete Holmsgaard har ret i, at det ikke var et samråd, men en teknisk gennemgang. Men vi har så mange samråd i Miljøudvalget, at det indimellem er svært lige at huske, hvad det var.

Kl. 19.25

Men det virker, som om vi ikke har været til den samme tekniske gennemgang så, for når fru Anne Grete Holmsgaard kan sige, at vi fik en klar melding om, hvor meget der samlet var reduceret af CO₂-udslip fra 1990 og frem til i dag, så vil jeg sige, at sådan opfatter jeg det ikke, og det var jo det, der var problemet. Der blev sagt, at det måske var muligt at lave det stykvis, men ikke i forbindelse med den samlede reduktion, og det var ikke muligt at give økonomien på det. Så vi har nok ikke helt deltaget i den samme tekniske gennemgang.

Men der er én ting, der undrer mig, og det er, at fru Anne Grete Holmsgaard kan stille miljøministeren et spørgsmål tre gange med 70, 80 og 90 pct., altså hvor meget der skal reduceres, og så kan fru Anne Grete Holmsgaard ikke svare på det selv, når jeg stiller spørgsmålet. Det er lidt ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Først til hr. Kim Andersen: Handel med emissioner er ikke en pligt ifølge Kyotoaftalen, det er en mulighed. Jeg mener sådan set, jeg har sagt meget klart, at det er en mulighed, jeg mener den danske stat skal afstå fra at benytte sig af, hvis det handler om at handle uden for EU. EF-direktivet gør, at virksomhederne kan handle inden for EU.

Så det mener jeg sådan set er meget klart, og derfor har det selvfølgelig overhovedet ikke noget på sig, at vi har ratificeret en eller anden brøkdelt af aftalen. Vi har været med til at ratificere aftalen med de ting, der nu er i den, og vi har ikke lagt skjul på, at noget af det synes vi ikke burde have været der. Men vi har ratificeret den, og vi mener, at Danmark skal afstå fra at bruge den af mulighederne, hvorimod vi ikke mener, at Danmark skal afstå fra at bruge Joint Implementation og CDM, hvis ellers det bruges med tilstrækkelig omtanke, og det er det, der er det afgørende i det.

Så spurgte hr. Vesselbo mig: Hvad er procenten til hjemlige tiltag? Jeg sagde sådan set meget klart heroppefra, at ud af den manko, der er, mener vi, at man kan forsøge sig frem med Joint Implementation og CDM på de 5 mio. t, som skyldes basisåret. Og så tror jeg godt, hr. Eyvind Vesselbo selv kan regne procenten ud, for så vidt jeg husker, har han været ansat i Danmarks Statistik, så det skulle være let.

Til sidst til fru Helga Moos, som jeg ikke fik svaret ordentligt i første omgang: Problemet med det her er jo, at Rusland har en gigantkvote. Hvis man tager de tidligere sovjetstater, er det 1,5 mia. t CO₂. Det er så langt ude af proportion, at det kan man simpelt hen ikke have med at gøre. Og Rusland gennemfører faktisk ikke energieffektiviseringer i øjeblikket.

Vi vil da godt være med til den teknologioverførsel, der skal hjælpe Rusland til at få gang i energieffektiviseringer og energibesparelser, selvfølgelig vil vi gerne det.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det glædede mig egentlig, at fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, at man gerne vil være med til teknologioverførsel. Det var jo noget halvkvædet noget, der var i svaret på mit sidste spørgsmål, for vinden var god, og vandet var godt, men kullet var ikke godt.

Virkeligheden er jo bare, at elforbrugerne risikerer, at der ikke er strøm i kontakten, hvis man ikke har kul som backup til forsyningssikkerhed. Så siger fru Anne Grete Holmsgaard, at i 1996, da vi havde det sidste eksportpotentiale på grund af de to faktorer, der gjorde, at man ikke havde forsyningssikkerhed, var røggasemissionerne utrolig store. Jo tak, men siden da er der sket det, at Enstedværket har fået røggasrensningsanlæg, Nordjyllandsværket har fået røggasrensningsanlæg, Stigsnæsværket har fået